

La Directora General de Energía
Mª Magdalena Tugores Bautista

— o —

CONSEJERÍA DE INTERIOR

Num. 10810

Notificación de resolución de inicio de procedimiento de anulación de boletín de situación de máquinas recreativas y de autorización indefinida para instalar máquinas recreativas.

Habiéndose intentado, por los medios legalmente establecidos, la notificación personal de la resolución de inicio de procedimiento de anulación de boletín de situación de máquinas recreativas y visto que no hay constancia en el expediente de su recepción por la persona interesada, con arreglo a lo que dispone el artículo 59.5 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, por el presente anuncio se pone en conocimiento de la persona que se indica a continuación que la Dirección General de Interior ha dictado resolución de inicio de procedimiento de anulación de boletín de situación de máquinas recreativas de tipo B y de revocación de la autorización indefinida para instalar máquinas recreativas, comunicándole que de conformidad con el artículo 84 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, dispone de un plazo diez días hábiles, contados a partir del día siguiente de la publicación del presente anuncio, para alegar y presentar los documentos y justificaciones que estime convenientes.

Núm. Exp.: 33291

Interesado: D. Antonio Ruiz Sansó, DNI núm. 43.149.139-N

Artículos y norma aplicable: art. 3.1 7.a) y 11.3) del Decreto 19/2006, de 10 de marzo, por el cual se regulan determinados aspectos del régimen jurídico aplicable a la instalación de máquinas de juego.

El expediente se encuentra a su disposición en la Conselleria de Interior, Servicio de Juego, situada en C/ Francesc Salvà, s/n, Es Pont d'Inca (Marratxí).

Marratxí, 12 de mayo de 2009

El director general de Interior
Sebastià Amengual Coll

— o —

Num. 10811

Notificación de acuerdo de iniciación de expediente por infracción administrativa en materia de juego JC0021/09

Habiéndose intentado, por los medios legalmente establecidos, la notificación personal de la resolución de inicio de procedimiento sancionador por infracción administrativa en materia de juego y visto que no hay constancia en el expediente de su recepción por la persona interesada, con arreglo a lo que dispone el artículo 59.5 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, por el presente anuncio, se pone en conocimiento de la persona que se indica a continuación, que la Dirección General de Interior, ha dictado resolución de inicio del procedimiento sancionador por presunta infracción cometida en materia de juego, comunicándole que de conformidad con el reglamento de procedimiento a seguir por la Administración de la Comunidad Autónoma en el ejercicio de la Potestad Sancionadora, Decreto 14/1994, de 10 de febrero (BOIB núm. 21 de 17/02/94), dispone de quince días hábiles, contados a partir del día siguiente de la publicación del presente anuncio, para formular alegaciones y proponer las pruebas que considere convenientes.

El expediente se encuentra a su disposición en la Conselleria de Interior, servicio de Juego, situada en C/ Francesc Salvà, s/n (Es Pinaret), Es Pont d'Inca (Marratxí). Así mismo, podrá reconocer su responsabilidad y hacer efectiva la sanción correspondiente, a través del impreso normalizado (DUI) que le será facilitado en dicha Conselleria, en el Servicio de Juego, poniendo así fin al procedimiento administrativo sancionador. En caso de reconocer su responsabilidad en cualquier momento anterior a la resolución del expediente sancionador, se le aplicará las reducciones establecidas en los art. 14.1 y 14.2 de la Ley 11/2002, de 23 de diciembre. Estas reducciones son del 15 por ciento por reconocimiento de la responsabilidad con anterioridad a la resolución del expediente sancionador y del 15 por ciento por acreditar, ante el órgano competente, la enmienda de la conducta infractora.

Núm. Exp.: JC0021/2009

Expedientado: Julián Nieto Pascual (28.363.820-J)

Artículo y norma infringida: art. 2.a) Ley 34/1987, 26 de diciembre, de potestad sancionadora de la Administración Pública en materia de juegos de suerte, envite o azar.

Sanción: 12.000 €

Marratxí, 11 de mayo de 2009

El Director General de Interior
Sebastià Amengual Coll

— o —

Secció II - Consells Insulars

Mallorca

Num. 10812

Acord del Ple del Consell de Mallorca, de data 2 d'abril de 2009, de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, a favor de Biniali, terme municipal de Sencelles (exp. 474/06).

El Consell de Mallorca en la sessió ordinària del Ple que va tenir lloc el dia 2 d'abril de 2009, adoptà, entre altres, el següent acord:

A la vista que, mitjançant l'acord de data 16 de març de 2007, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar la incoació de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, a favor del llogaret de Biniali, Sencelles.

A la vista que, mitjançant acord de data 27 de febrer de 2009, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar informar favorablement aquest expedient i elevar-lo al Ple del Consell de Mallorca per a la seva declaració.

Atès l'informe jurídic, de data 3 de març de 2009, de la tècnica de la Secció Jurídicoadministrativa del Servei de Patrimoni Històric.

Per tot això, i en virtut del que disposa el Títol I de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i d'acord amb les competències atribuïdes per la Llei 6/1994, de 13 de desembre, als Consells Insulars en matèria de Patrimoni Històric, i el Reglament Orgànic del Consell de Mallorca, aprovat pel Ple del 8 de març de 2004, aquesta Presidenta de la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric eleva al Ple la següent proposta d'acord:

Declarar Bé d'Interès Cultural, amb categoria de conjunt històric, el llogaret de Biniali, terme municipal de Sencelles, la descripció i la delimitació del qual figuren als informes tècnics de data 2 de març 2007 i de 19 de maig de 2008, que s'adjunten i formen part integrant del present acord.

Els efectes d'aquesta declaració són els que genèricament estableixen la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears i la normativa concordant.

Notificar aquesta resolució als interessats, a l'Ajuntament de Sencelles i al Govern de les Illes Balears.

Publicar aquest acord de declaració al Butlletí Oficial de les Illes Balears, i en el Boletín Oficial del Estado i anotar-ho al Registre Insular de Béns d'Interès Cultural i comunicar-ho al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears per tal que es procedeixi a la seva inscripció, i a la vegada comunicari al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Estat les inscripcions i anotacions que es realitzin.

Contra aquest acord que esgota la via administrativa es poden interposar, alternativament, els recursos següents:

Directament el recurs contenciós administratiu davant el tribunal que resulti competent, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent de la notificació del present acord.

El recurs de reposició potestatiu davant l'òrgan que ha dictat aquest acord, el Ple del Consell, en el termini d'un mes, comptador a partir del dia següent de la notificació del present acord. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent al de la recepció de la notificació de la desestimació de l'esmentat recurs.

Un cop transcorregut un mes des de la interposició del recurs sense que s'hagi notificat la resolució, podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, contra la desestimació presumpta del recurs de reposició, sense limitació temporal, mentre no hi hagi resolució expressa.

No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i de la llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El secretari general del Consell de Mallorca
Jeroni M. Mas Rigo

Palma, 5 de maig de 2009

Annex 1: (Es publica com a annex un extracte dels informes tècnics de data 2 de març 2007 i de 19 de maig de 2008. Els informes íntegres a què fan referència els apartats I i II de l'acord de declaració, consten a l'expedient administratiu núm. 474/06. Aquest expedient es podrà consultar a les dependències del Servei de Patrimoni Històric (Plaça de l'Hospital, 4, 07012- Palma) per aquells interessats en el procediment i que acreditin aquesta condició, d'acord amb el que disposa l'art. 31 i ss. de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/99, de 13 de gener).

Extracte de l'informe tècnic de data 2 de març 2007.

1. Memòria històrica

Biniali, llogaret d'uns 170 habitants, agregat al terme de Sencelles es troba situat en el Pla de Biniali, a l'oest del nucli de Sencelles, entre aquest, Consell i Santa Eugènia.

Tot i que no hagi estat objecte de cap investigació històrica sistemàtica, hi ha testimoni de la presència humana en època prehistòrica, havent-se documentat vuit jaciments arqueològics, destacant, pels enterraments talaïòtics la Cova Monja.

A l'època islàmica va pertànyer al Juz' de Qanasura, formant part de l'alqueria de Bânû Alî, d'on segurament prové el topònim actual. Amb la Conquesta correspongué al vescompte de Bearn i depenia de la parròquia de Costitx, agregant-se a la parròquia de Sencelles el segle XIII.

El llogaret es va anar consolidant gràcies a una intensa activitat agrícola, bàsicament cultius dels cereals, i arbres com ametlers, figueres, etc., el que va fer que la població augmentés, el que explica l'aixecament d'un oratori el 1675, arribant-se als sis cents habitants al llarg del segle XVIII.

El cultiu de la vinya i l'elaboració del vi, juntament amb la feina que es desenvolupava per temporades a les grans possessions feren que durant els primers decennis del segle XX el nucli s'anàs consolidant. La crisi de la fil·loxa, i els canvis produïts al sistema econòmic, amb l'abandó de l'agricultura per activitats terciàries va provocar l'estancament del nucli, amb un important descens demogràfic, situant-se la població entorn dels 200 habitants a finals de la centúria passada.

2. Memòria descriptiva

El llogaret de Biniali està situat en un pla del mateix nom, entre Sencelles, Consell i Santa Eugènia. Es tracta d'una àrea caracteritzada pel predomini de la planor i tradicionalment dedicada als conreus de secà.

El nucli urbà ocupa una extensió de tan sols uns 0,12 quilòmetres quadrats. Es disposa linealment, al llarg de la via principal que travessa el llogaret, en direcció a Binissalem. Dita via principal s'eixampla en dos punts, donant lloc a dues places de forma poligonal, la de Sant Cristòfol, on s'ubica l'església parroquial, i la de la Concepció. Transversalment a la via principal, es disposen tota una sèrie de carrers estrets i curts, alguns d'ells sense sortida, entre els quals destaquen els de l'Estrella, Molí o Glòria. Entre les vies transversals, la que ha tingut un major desenvolupament ha estat el carrer de Sant Joan.

Aquesta trama urbana es degué configurar al final del segle XVII i al llarg del XVIII, època de consolidació i creixement del llogaret, i no sembla haver estat objecte de modificacions recents.

El teixit edilici es caracteritza, en línies generals, pel predomini de l'arquitectura de caire popular o tradicional, fet que li confereix una notable homogeneïtat, puntualment trencada per edificacions alienes per la seva tipologia.

La majoria dels edificis són senzilles cases de dues alçades, tot i que també trobam alguns exemples puntuals de casals d'una major envergadura que assoleixen dues plantes i porxo.

A grans trets, els habitatges mantenen la seva configuració originària, tot i que s'observen modificacions recents amb materials i tècniques alienes, com ara noves obertures, sòcols de ciment o portals reestructurats.

Entre els edificis singulars destaquen, en primer lloc, l'església parroquial de Sant Cristòfol, la rectoria, les cases de Can Grau, Sa Clastra o Son Raió i el petit cementiri.

Altres elements patrimonials que formen part de la imatge característica

d'aquest llogaret són el pou de Biniali, el monument a la Immaculada Concepció o el molí de vent fariner dit de Can Xico o de Cas Moliner.

Finalment cal assenyalar que la consolidació com a nucli urbà des de les etapes medievals així com del seu ús continuat com a tal fins a l'actualitat, permet concebre la pervivència de restes arqueològiques en aquest conjunt i per tant, susceptibles d'ésser estudiades amb metodologia arqueològica.

3. Estat de conservació

L'estat de conservació de la tipologia urbana és elevat. Tal i com ja s'ha exposat a la memòria descriptiva es pot apreciar tant l'entramat urbà com el teixit edilici i el parcel·lari que s'ha anat creant des del segle XVIII i desenvolupant i consolidant als segles posteriors. Això deriva també de la inexistència d'actuacions urbanístiques contundents que poguessin haver desfigurat aquest entramat original.

Del teixit edificat es pot documentar un important grau de conservació de la tipologia edificatòria per excel·lència (gra petit de parcel·lari destinat a residencial, amb immobles amb una cruja o com a màxim dues, de planta baixa, primera i de vegades planta porxo), sense deixar d'existir, això sí, influències dels diferents moments constructius en aquesta tipologia que perdura en els seus trets bàsics al llarg dels segles.

Una de les motivacions per a la conservació descrita, és que fins fa molt poc, no s'hagi vist afectat pel turisme de masses com a la majoria dels municipis costaners de l'illa. Per això ha estat preservat de pressions urbanitzadores i edificatòries incontrolades.

A l'actualitat molts dels habitatges tenen un grau de conservació precari, i moltes cases del nucli s'estan transformant en segones residències, fet que pot influir en el desenvolupament dels pròxims anys, tant pel que fa al manteniment de les tipologies constructives tradicionals, com per a la seva conservació, degut a l'ús temporal d'aquests habitatges.

Per tant, el nucli presenta encara característiques coherents i rellevants, tant a nivell d'entramat urbà com edificatori (teixit residencial i edificis singulars), tot això amb una gran adaptació al lloc i amb un paisatge que defineix completament el casc urbà.

4. Descripció i justificació de la delimitació del bé i de l'entorn

Descripció i justificació de la delimitació del Conjunt Històric:

La delimitació del conjunt històric, fent l'estudi dels aspectes físics, morfològics, estètics, tipològics, constructius, històrics, etc. hauria de conjuntar la trama urbana consolidada, amb els immobles catalogats com a patrimoni arquitectònic, i l'espai adjacent de terres que el circumval·len, per tal de mantenir la consonància entre els dos elements que configuren el conjunt: el nucli i el camp.

Aquesta delimitació, tal i com es mostra a l'annex gràfic, incorpora tot el conjunt edificatori original i històric de Biniali. Finalment i analitzant el sòl classificat com a urbà a l'actualitat, els límits del conjunt històric són semblants al límit del sòl urbà actual, en alguns indrets una mica més reduïts.

La delimitació del BIC inclou una superfície aproximada de 79100 m².

b) Descripció i justificació de la delimitació de l'entorn de protecció del Conjunt Històric:

Per a aquesta delimitació, i tot recordant els preceptes que amb ella es pretenen salvaguardar, s'han tengut en compte la combinació d'una sèrie de criteris, aplicats de forma combinada:

Vinculació amb el propi bé i protecció física del mateix: El primer al que ha de respondre l'entorn de protecció d'un bé és a les característiques del propi bé, per això, cada entorn serà diferent i fet a mida ja que dependrà en primer lloc de les específiques característiques del bé en qüestió. En general, tota la zona immediata del conjunt es pot definir com a directament relacionada amb el mateix. L'entorn de protecció inclourà les terres de conreu més pròximes, i se li requerirà que permeti el manteniment de l'aïllament que caracteritza el nucli, i que posa de manifest que la implantació d'aquest nucli respon a la estreta vinculació de l'home amb el medi rural.

Estructura orgànica del territori i relació del conjunt amb aquest territori: S'ha de valorar si el propi bé està emmarcat en el que es podria considerar una 'unitat paisatgística'. D'aquest criteri en derivaria la consideració de la integració del bé en el paisatge. La singular característica d'aquest conjunt històric és que no limita amb zones urbanes sinó que, per l'escàs desenvolupament del nucli, en la majoria del seu perímetre limita directament amb el sòl rústic. Però per altra banda, la unitat paisatgística en la que se situaria el conjunt, presenta una extensió excessivament gran, que podria portar fins i tot a desvirtuar les finalitats de protecció perseguides amb la declaració.

3. Per això, corregim el criteri anterior amb l'anàlisi de visuals que hem dut a terme, d'alguna manera l'anàlisi de visuals vendria a ser en aquest cas, com una espècie de criteri de proximitat. Del conjunt històric es poden tenir dos tipus de visuals:

Visuals del conjunt històric: de tal manera que es pugui entendre el mateix, o alguna de les seves característiques més rellevants.

Visuals i perspectives estètiques consolidades històricament i/o col·lectivament: es tracta d'aquelles visuals que ja s'han integrat a la idiosincràsia del lloc. Entre aquestes, i d'acord amb la forma d'estructuració del llogaret des de l'origen i que ha perviscut fins als nostres dies estan les que s'obtenen des dels camins d'accés al nucli que se caracteritzen per ser visions parcials del mateix amb un alt nivell d'integració en el paisatge. També resulten significatives

visuals més pròximes, però que ja són interiors i per tant quedarien protegides per la pròpia delimitació del conjunt o del seu entorn més pròxim.

Per altre costat, les visuals des del conjunt històric cap a l'exterior no arriben tampoc a resultar definidores per a delimitar l'entorn.

Evolució històrica de l'entorn de protecció: Cal conèixer no tan sols l'evolució històrica del propi bé sinó també del que l'envolta. Veure si aquest manté característiques que resultessin definitòries en els moments que principalment marcaren el bé. En aquest cas, i més enllà del paisatge en general, es tractaria de preservar l'aïllament del nucli, una de les seves característiques, així com la seva vinculació amb el món agrari que li donà origen. Cal comentar que en aquest entorn, més enllà dels canvis en la vegetació o en els tipus de cultius que hi pugui haver hagut, els principals canvis deuen ser els esdevinguts per la construccions d'alguns habitatges unifamiliars aïllats en algunes de les parcel·les pròximes.

Estat de conservació: Cal determinar d'aquest entorn, mantingui o no característiques originals o primigènies, quin grau de conservació presenta, i si a més, el grau de conservació d'aquest entorn pot afectar d'alguna manera el propi bé. En aquest cas, i més enllà del que s'ha exposat en el punt anterior, l'entorn de protecció és una part que contribueix de forma crucial a valoritzar el propi bé, i presenta un estat de conservació en general acceptable.

Criteri de proximitat: Aquest criteri s'ha utilitzat per tal d'equilibrar els més amunt assenyalats. Veient la protecció ja existent degut a la legislació urbanística i de protecció del medi ambient, s'aplica el criteri de proximitat per tal de compensar els criteris anteriors i de no delimitar un entorn excessivament ampli ja que, tot i que pugui semblar paradoxal, això podria arribar a anar en contra de la protecció del propi bé.

Tenint en compte totes les consideracions citades, se proposa la delimitació de l'entorn de protecció del conjunt històric que figura a la documentació gràfica adjunta.

La delimitació de l'entorn de protecció inclou una superfície aproximada d'uns 264300 m².

5. Principals directrius d'intervenció i mesures de protecció per al conjunt històric i el seu entorn de protecció

Conjunt històric

Establir les directrius d'intervenció i mesures de protecció d'un conjunt històric i del seu entorn de protecció resulta complex. Hi ha però una sèrie de directrius bàsiques, encaminades a protegir aquelles característiques i valors que han estat exposats a la memòria que figura en aquest informe i que són les principals que en motiven la seva declaració.

Un dels preceptes bàsics i evidents és que s'han de conservar les característiques tipològiques del bé, tant en els aspectes urbanístics com arquitectònics i ambientals. (art. 41.2.a: es mantindrà l'estructura urbana i arquitectònica del conjunt i les característiques generals de l'ambient i de la silueta paisatgística....).

Aquesta conservació tipològica hauria d'arribar també a la conservació a nivell de tipologia estructural de les edificacions, tècniques i materials de construcció tradicionals.

També són importants els aspectes de contemplació d'aquest conjunt, en aquest sentit l'art. 41.2.b i c assenyalen que es prohibirà la col·locació d'elements i instal·lacions que impliquin una ruptura de l'estructura o la composició de la façana, o que impliquin perjudici per a la contemplació i el gaudi ambiental de l'entorn, així com la col·locació d'anuncis i rètols publicitaris que atemptin contra els valors estètics.

Finalment no es pot oblidar que com a mínim, les obres que afectin al subsòl hauran de preveure la realització d'un control arqueològic, en els termes reglamentàriament prevists.

Entorn de protecció

Les motivacions assenyalades a l'apartat de justificació de delimitació d'aquest entorn ens poden començar a indicar cap on han d'estar dirigides les mesures encaminades a la seva protecció. En primer lloc creim que una de les funcions fonamentals d'aquest entorn de protecció és la preservació del paisatge més pròxim que fa d'envolvent del conjunt històric. Ja que el paisatge fa de suport i caracteritza tan singularment aquest conjunt, la seva preservació des d'un punt de vista integral potser sigui la millor preservació per al conjunt, després de la preservació d'ell mateix. Aquesta preservació integral hauria de comprendre no tan sols la preservació de les visuals, sinó que hauria de procurar que continués la relació harmònica establerta i mantinguda durant segles entre la zona urbana i la zona natural, el conjunt històric i l'espai en el que se situa, evitant agressions directes per contaminació visual i en general ambiental del bé.

La llei 12/98 tracta el tema dels criteris d'intervenció en els entorns de protecció dels béns d'interès cultural en el seu art. 41.3, assenyalant que el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció d'aquests béns no podran alterar el caràcter arquitectònic i

paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. Així mateix, es prohibirà qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombreries, runes o deixalles.

Planejament urbanístic municipal

La legislació vigent assenyalen uns preceptes concrets en relació al planejament urbanístic per a la preservació dels conjunts històrics:

- En l'art. 36, després de recordar que la declaració d'un immoble com a BIC vincularà els plans i normes urbanístiques que l'afectin, assenyalen que en el cas d'un conjunt històric, entre d'altres, serà necessari elaborar, per part de l'ajuntament, 'un pla especial de protecció o un instrument urbanístic de protecció, o adequar-ne un de vigent', que compleixi les exigències de la llei.

- En l'art. 37 assenyalen que mentre no s'hagi aprovat definitivament aquesta normativa urbanística de protecció, 'per a la concessió de llicències o l'execució de les atorgades abans d'iniciar-se l'expedient de declaració, serà necessària l'autorització de la Comissió Insular del Patrimoni Històric, i en tot cas, no es permetran alineacions noves, alteracions de l'edificabilitat, parcel·lacions ni agregacions'. Una vegada aprovada definitivament aquesta normativa, els ajuntaments seran competents per autoritzar directament les obres que desenvolupin el planejament aprovat (excepte quan es tracti de monuments, zona arqueològica o zona paleontològica) i hauran de comunicar a la Comissió, en el termini màxim de 10 dies, les autoritzacions i llicències concedides.

- En l'art 39 fa referència als plans urbanístics dels conjunts històrics, assenyalant quins són els preceptes bàsics a incorporar:

catalogació, tant si són immobles edificats com espais lliures interiors o exteriors, dels elements que formen part del conjunt, les estructures significatives i els components naturals de cada element i el seu entorn, dispensant una protecció integral als immobles declarats BIC i per a la resta un règim adequat i especial de protecció per a cada cas.

Les remodelacions urbanes només es permetran excepcionalment quan impliquin una millora de l'entorn territorial o urbà i contribueixin a la conservació general del conjunt.

S'haurà de mantenir l'estructura urbana i arquitectònica, com també les característiques generals de l'ambient. Les substitucions d'immobles seran excepcionals i només si han de contribuir a la conservació general del conjunt. Es mantendran les alineacions urbanes existents.

Demés articles

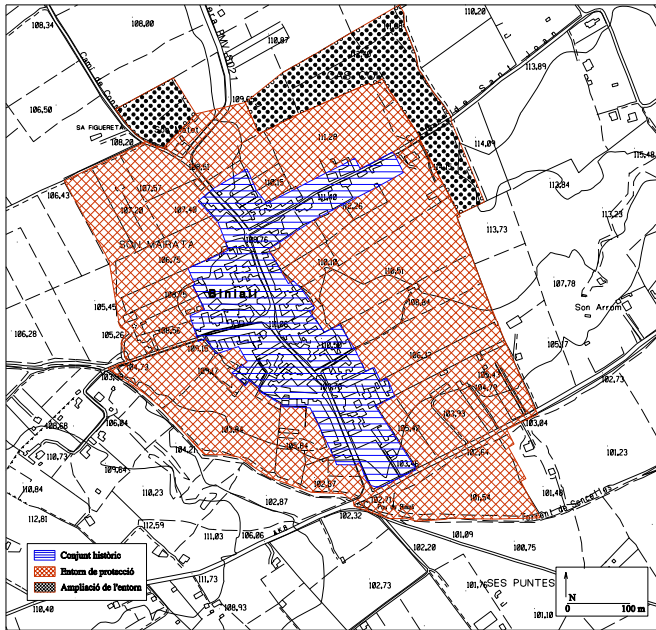
A part dels citats, hi ha a més tota una sèrie d'articles de la llei 12/98, del patrimoni històric de les Illes Balears, que també són d'aplicació: article 2 (col·laboració entre les administracions públiques), 3 (col·laboració del particulars), 22 (protecció general dels béns del patrimoni històric), 23 (protecció de béns immobles), 24 (suspensió d'obres), 26 (deure de conservació de béns culturals i catalogats), 27 (incompliment dels deures de conservació), 28 (reparació de danys), 29 (informes i autoritzacions), 36 (planejament urbanístic), 37 (autorització d'obres), 38 (instruments d'ordenació urbanística i mesures de protecció), 39 (plans urbanístics de conjunts històrics), 40 (llicències), 41 (criteris d'intervenció), i tot allò resulti d'aplicació del títol III (patrimoni arqueològic i paleontològic).

Extracte de l'informe tècnic de data 19 de maig de 2008.

Desestimar les al·legacions presentades per Juana Planas Gual de Torrella, en el sentit de modificar l'àrea de protecció del Conjunt Històric de Biniali.

Acceptar la proposta de delimitació que assenyalen la UIB al seu informe emès el 15 de setembre de 2007. La delimitació del Conjunt Històric i de l'entorn de protecció de Biniali és la que apareix assenyalada a la delimitació gràfica que s'adjunta a aquest informe, que substitueix i anul·la l'anterior.

Annex 2: Planimetria.

— O —

Num. 10814

Notificació per edictes als efectes de l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, de l'acord del Ple del Consell de Mallorca, de data 2 d'abril de 2009, relatiu a la declaració de Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Conjunt Històric, a favor de Biniali, en el terme municipal de Sencelles.

De conformitat amb el que disposa l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es procedeix mitjançant aquesta publicació a la formal notificació de l'acord del Ple del Consell de Mallorca, de data 2 d'abril de 2009, relatiu a la declaració de Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Conjunt Històric, a favor de Biniali, en el terme municipal de Sencelles, i que es transcriu literalment:

El Consell de Mallorca en la sessió ordinària del Ple que va tenir lloc el dia 2 d'abril de 2009, adoptà, entre altres, el següent acord:

A la vista que, mitjançant l'acord de data 16 de març de 2007, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar la incoació de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, a favor del llogaret de Biniali, Sencelles.

A la vista que, mitjançant acord de data 27 de febrer de 2009, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar informar favorablement aquest expedient i elevar-lo al Ple del Consell de Mallorca per a la seva declaració.

Atès l'informe jurídic, de data 3 de març de 2009, de la tècnica de la Secció Jurídicoadministrativa del Servei de Patrimoni Històric.

Per tot això, i en virtut del que disposa el Títol I de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i d'acord amb les competències atribuïdes per la Llei 6/1994, de 13 de desembre, als Consells Insulars en matèria de Patrimoni Històric, i el Reglament Orgànic del Consell de Mallorca, aprovat pel Ple del 8 de març de 2004, aquesta Presidenta de la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric eleva al Ple la següent proposta d'acord:

Declarar Bé d'Interès Cultural, amb categoria de conjunt històric, el llogaret de Biniali, terme municipal de Sencelles, la descripció i la delimitació del qual figuren als informes tècnics de data 2 de març 2007 i de 19 de maig de 2008, que s'adjunten i formen part integrant del present acord.

Els efectes d'aquesta declaració són els que genèricament estableixen la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears i la normativa concordant.

Notificar aquesta resolució als interessats, a l'Ajuntament de Sencelles i al Govern de les Illes Balears.

Publicar aquest acord de declaració al Butlletí Oficial de les Illes Balears, i en el Boletín Oficial del Estado i anotar-ho al Registre Insular de Béns d'Interès Cultural i comunicar-ho al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears per tal que es procedeixi a la seva inscripció, i a la vegada comuniqui al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Estat les inscripcions i anotacions que es realitzin.

Contra aquest acord que esgota la via administrativa es poden interposar, alternativament, els recursos següents:

Directament el recurs contenciós administratiu davant el tribunal que resulti competent, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent de la notificació del present acord.

El recurs de reposició potestatiu davant l'òrgan que ha dictat aquest acord, el Ple del Consell, en el termini d'un mes, comptador a partir del dia següent de la notificació del present acord. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent al de la recepció de la notificació de la desestimació de l'esmentat recurs.

Un cop transcorregut un mes des de la interposició del recurs sense que s'hagi notificat la resolució, podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, contra la desestimació presumpta del recurs de reposició, sense limitació temporal, mentre no hi hagi resolució expressa.

No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i de la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El secretari general del Consell de Mallorca
Jeroni M. Mas Rigo

Palma, 5 de maig de 2009

Annex 1: (Es publica com a annex un extracte dels informes tècnics de data 2 de març 2007 i de 19 de maig de 2008. Els informes íntegres a què fan referència els apartats I i II de l'acord de declaració, consten a l'expedient administratiu núm. 474/06. Aquest expedient es podrà consultar a les dependències del Servei de Patrimoni Històric (Plaça de l'Hospital, 4, 07012- Palma) per aquells interessats en el procediment i que acreditin aquesta condició, d'acord amb el que disposa l'art. 31 i ss. de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/99, de 13 de gener).

Extracte de l'informe tècnic de data 2 de març 2007.

1. Memòria històrica

Biniali, llogaret d'uns 170 habitants, agregat al terme de Sencelles es troba situat en el Pla de Biniali, a l'oest del nucli de Sencelles, entre aquest, Consell i Santa Eugènia.

Tot i que no hagi estat objecte de cap investigació històrica sistemàtica, hi ha testimoni de la presència humana en època prehistòrica, havent-se documentat vuit jaciments arqueològics, destacant, pels enterraments talaiòtics la Cova Monja.

A l'època islàmica va pertànyer al Juz' de Qanasura, formant part de l'alqueria de Bânû Alî, d'on segurament prové el topònim actual. Amb la Conquesta correspongué al vescompte de Bearn i depenia de la parròquia de Costitx, agregant-se a la parròquia de Sencelles el segle XIII.

El llogaret es va anar consolidant gràcies a una intensa activitat agrícola, bàsicament cultius dels cereals, i arbres com ametlers, figueres, etc., el que va fer que la població augmentés, el que explica l'aixecament d'un oratori el 1675, arribant-se als sis cents habitants al llarg del segle XVIII.

El cultiu de la vinya i l'elaboració del vi, juntament amb la feina que es desenvolupava per temporades a les grans possessions feren que durant els primers decennis del segle XX el nucli s'anàs consolidant. La crisi de la fil·loxeira, i els canvis produïts al sistema econòmic, amb l'abandó de l'agricultura per activitats terciàries va provocar l'estancament del nucli, amb un important des-